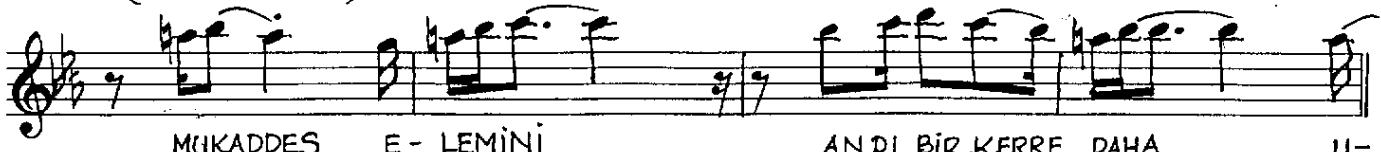

Curcuna (ağırca)
(♩. ♩ = 32)

KÜRDİLİHİCAZKÂR MERSİYE (Cemil Ötürken)

Söz: Nâzım Hikmet
Müzik: Çınuçen Tanrıkorur

ZAK... SERVİLİK-LERE ÇEVİREREK YÜZÜNÜ âh

EY GÂ-FİL FÂ-NÎ-LER Î-MÂNE DİN AL-LA-HA

BİR İ-LÂ-HÎ RÛ-HUN-DA İŞ TEGELDI SONGÜNÜ

(Saz...)

ÇOK KUDRETLİ OLUYOR BİR DEHÂNIN GU-RÛ-BU

f ECEL! O-NUNYANINASEN DE EL BAĞLAYIP GİR!

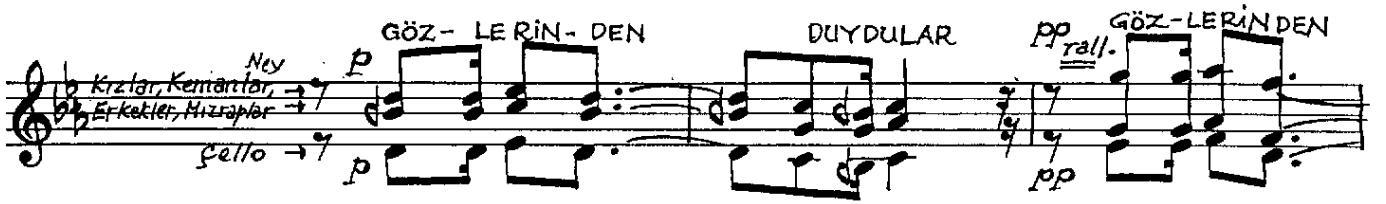
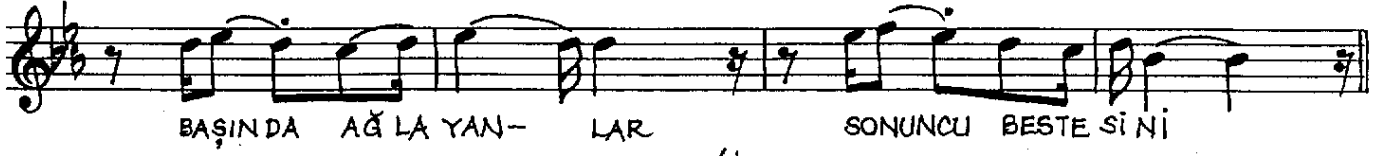
NEFESİNLE TİT-REYEN FÂ-NÎ-LER-DEN DEĞİL BU!

ÖL-MEYEN BİR SANATKÂR ÖLÜM DÖŞEĞİN DE-DİR

(Saz...)

GÖKLER GERİ ALIYOR YERYÜZÜNDEN SESİNİ

ŞİMDİ GENİŞAL-NİN-DA EBEDİN GÖLGESİ VAR

Not: Parça, mersiye formunun gerektirdiği yumuşak ve hüzünlü üslup içinde i'tra edilecektir (akıne işaret yoksa).
Usûlün prozodik itina ile kullanılışı, amaçlanan yarı-resitatif havayı kolaylaştıracaktır.

(Güfte için çeviriniz) →

CEMİL ÖLÜRKEN

- Mes'ud Cemil'e -

Elâ gözleri dalgın, geniş alnı sararmış,
Bir sanatkâr hastadır, Cemil hasta yatıyor.
Odayı bir mâtemin görünmez rengi sarmış
Başında duranların kalbi yorgun atıyor.

İnce parmaklarını ıslattı göz yaşları,
Odanın sükûnunda hıçkırıklar inledi.
Hastanın yavaş yavaş çatılarak kaşları,
Sanki derinden gelen bir sadâyı dinledi.

Mukaddes elemi andı bir kerre daha,
Uzak serviliklere çevirerek yüzünü..
Ah! Ey gâfil fâniler, îmân edin Allaha!
Bir ilâhî rûhun da geldi işte son günü...

Çok kudretli oluyor bir dehânın gurûbu;
Ecel! Onun yanına sen de el bağlayıp gir!
Nefesle titreyen fânilerden değil bu,
Ölmeyen bir sanatkâr ölüm döşeğindedir.

Gökler geri alıyor yeryüzünden sesini;
Şimdi geniş alnında ebedin gölgesi var!
Başında ağlayanlar sonuncu bestesini,
Ağır, ağır kapanan gözlerinden duydular !..

Nâzım Hikmet